

Forord

Det forløbne år blev afsluttet med en stor begivenhed. Den 1. december 2009 trådte Lissabontraktaten i kraft efter en langvarig og kompleks ratifikationsprocedure. Denne traktat, der tilsigter at bibringe Unionen en mere effektiv lovgivningsmæssig og administrativ opbygning og gøre den bedre i stand til at møde udfordringerne i begyndelsen af det 21. århundrede, indebærer betydelige ændringer vedrørende størstedelen af Domstolens arbejdsområder. Ud over de nødvendige følger af, at Unionen er blevet en juridisk person og af bortfaldet af dens opbygning med tre søjler, indføres der således ved Lissabontraktaten visse reformer vedrørende både Domstolens kompetence og de sager, der behandles af dens retsinstanser.

I 2009 er der ligeledes foretaget en delvis udskiftning i Domstolen, der har set fire af dens medlemmer afgå. I forbindelse med de udnævnelser, der er foretaget i forbindelse med denne delvise udskiftning, har medlemsstaterne atter taget hensyn til ønsket om at gennemføre disse uden forsinkelse og så vidt muligt bevare institutionens stabilitet, hvilket har givet sidstnævnte mulighed for gnidningsløst at udfylde sin rolle. Dette kan Domstolen kun glæde sig over.

Endelig blev 2009 også præget af en sørgelig begivenhed ved generaladvokat Dámaso Ruiz-Jarabo Colomers død. Den chokvirkning, som hans bortgang har haft, spreder sig endnu, om ikke andet så fordi der voteres og fortsat vil blive voteret i sager, der har nydt godt af hans forslag til afgørelse. Hans tanker ledsager os i meget konkret forstand i vort virke.

Denne rapport giver læseren en fuldstændig præsentation af udviklingen i og arbejdet ved institutionen i løbet af 2009. Som hvert år er en væsentlig del af rapporten helliget kortfattede, men udtømmende fremstillinger af den egentlige judicielle virksomhed ved Domstolen, Retten og Personaleretten. Statistikkerne over retssagerne, der er specifikke for hver retsinstans, supplerer og illustrerer analysen.

V. Skouris
Domstolens præsident